

عنوان مقاله:

راهکارهای ارتقای انعطاف پذیری خیابان شهری با رویکرد پیاده مداری (نمونه موردی: خیابان آیت الله کاشانی شهرکرد)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی پایدار - دبی و مصدر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نازنین کوهی حبیبی دهکردی - مدرس موسسه آموزش عالی راغب اصفهانی

عاطفه خدری کیارسی - دانشجوی کارشناسی شهرسازی دانشگاه پیام نور شهرکرد

امیرحسین کوهی حبیبی دهکردی - دانشجوی کارشناسی شهرسازی دانشگاه پیام نور شهرکرد

خلاصه مقاله:

فضاهای شهری به عنوان محلی برای تعامل و رشد اجتماعی، همواره مورد توجه زندگی شهری امروزی بوده و لازمه ی حیات آن است. فضاهای شهری با کیفیت مطلوب و برطرف کننده نیاز تمامی شهروندان نشان از مدیریت، برنامه ریزی و طراحی شهری برتر دارد. خیابان شهری به عنوان اصلی ترین شکل دهنده فرم شهر تاثیر بسیاری بر رابطه بین نقاط مختلف و فعالیت های شهری دارد و اثر زندگی بخشی در کالبد شهر دارد. باتوجه به زندگی تسخیر شده در بین خودروها توجه به پیاده کم شده است. یکی از اساسی ترین مولفه های کیفیت در فضاهای شهری انعطاف پذیری و دسترسی مطلوب به کاربری هاست. بکارگیری اصول پیاده مداری به عنوان رویکردی که استفاده از خودرو را محدود می کند و گستره دسترسی شهروندان به کاربری ها و فعالیت ها افزایش می دهد، می تواند رویکردی مفید در افزایش انعطاف پذیری خیابان شهری باشد. هدف از پژوهش حاضر ارتقای انعطاف پذیری خیابان با استفاده از رویکرد پیاده مداری است که از جمله پژوهش های کاربردی است. روش انجام پژوهش توصیفی - تحلیلی و شیوه استنتاج داده ها مطالعات کتابخانه ای، پرسشنامه و برداشت میدانی می باشد. در ابتدا کلیه داده ها به صورت جدول و چارچوب مفهومی و سپس با استفاده از تکنیک SWOT مولفه های استنتاج شده مورد تحلیل قرار گرفته و در انتها نتایج نهایی در قالب اهداف، راهبردها و سیاست های اجرایی متناسب با مبانی نظری پژوهش و شناخت حاصل شده از نمونه موردی ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

خیابان شهری، انعطاف پذیری، پیاده مداری، خیابان کاشانی، شهرکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/744452>

